

PRIBIŠSKÉ NOVINY

Pribišské noviny č. 2/2023 • Vychádzajú 2x ročne • Ročník č.9 • december 2023 • Náklad 150 ks • Nepredajné

Projekty za vyše pol milióna eur nám schválili, budeme mať dostatok techniky aj zberný dvor

Vážení obyvatelia obce Pribiš,

dostáva sa Vám do rúk vianočné číslo Pribišských novín. Približujeme v ňom dianie v obci v druhej polovici roka 2023. Aj keď sme prežili v poradí len prvý rok z aktuálneho volebného obdobia, podarilo sa nám počas neho uskutočniť kus dobrej roboty a tiež priniesť do obce financie určené pre rozvojové projekty. Boli sme úspešní pri vypracovaní viacerých projektov a teda sme na ich realizáciu získali aj finančné prostriedky vo forme dotácií. Dohromady príde alebo už do obce prišlo 550 tisíc eur. Sú určené nielen na obnovenie a rekonštrukciu našich budov, ale aj na zakúpenie modernej komunálnej techniky, ktorú budeme môcť využívať na zabezpečenie chodu obce.

Okrem toho sme žili aj kultúrno-spoločenskými akciami a aj čo sa týka nášho

futbalu, máme sa čím pochváliť. Naši futbalisti nám celú jeseň prinášali radosť a výborne reprezentovali obec, keď sa prebojovali až do semifinále Prezidentského pohára a aj v Slovnaft cup-e, či ako nováčikovia v VI. lige, sa nestratili, naopak ukázali srdce aj kvalitu. Verím, že aj pre väčšinu fanúšikov bude tento súťažný ročník jedným z najkrajších a najpamätnejších.

Rok 2023 je na svojom konci. Prajem všetkým našim obyvateľom a ich rodinám príjemné a pokojné prežitie vianočných sviatkov ako aj veselého Silvestra a šťastný nastávajúci rok 2024. Budeme sa aj vo vedení obce snažiť, aby ste mali pripravené čo najlepšie životné podmienky a aby naša obec opäť pokročila o ďalšie kroky dopredu.

*Bc. Rastislav Suroviak
starosta obce*

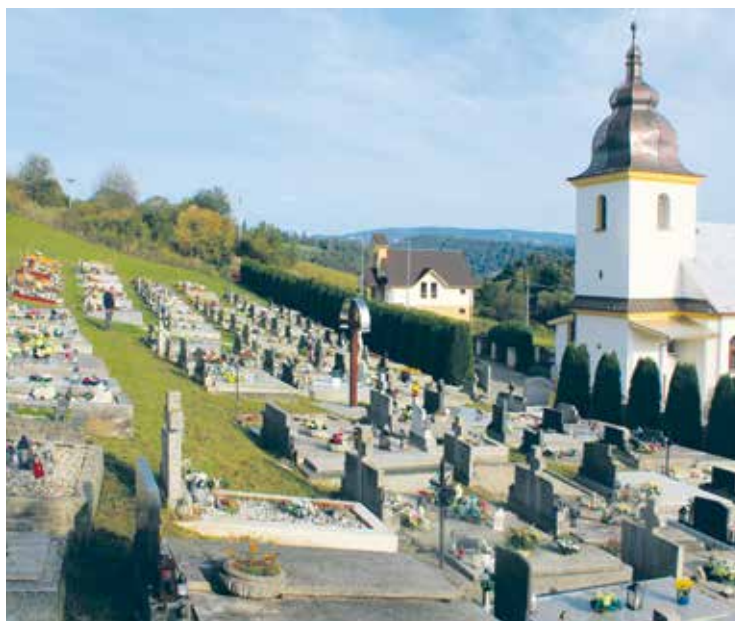
Projekty, práce, investície, podujatia a udalosti

Nové schody na obecnom cintoríne

Iniciatíva na výstavbu vstupných schodov do obecného cintorína vyšla z radov poslancov obecného zastupiteľstva. Výstavbu schodov a chodníkov na obecnom cintoríne sme počas jesene robili prostredníctvom našich zamestnancov z obecného sociálneho podniku, konkrétne ich realizoval Ladislav Suroviak. Sám si materiál zabezpečil, dovezol a po-

stupne schody staval. Možno to trvalo dlhšie, ako keby ich stavala na zákazku stavebná firma, ale zase sme tak ušetrili pre obec kopec peňazí. Navyše neustále musíme priebežne zabezpečovať aj iné potrebné práce v rámci fungovania obce. Schody sme vystavali na hlavnom vstupe do cintorína, kde doteraz bol len trávnik, ktorý sa, samozrejme, v prípade dažďa podmočil a stekala tadiaľto voda. Pohyb

ľudí tu vtedy nebol jednoduchý. Teraz máme vstup do cintorína pekne vyložený zámkovou dlažbou. Schody spĺňajú estetické aj praktické hľadisko. Postupne budeme robiť chodníky aj pomedzi hrobové miesta, najskôr smerom doprava. Situácia sa teda na obecnom cintoríne z tohto hľadiska vylepšila a verím, že chodníky postupne doladíme do ešte lepšieho stavu.

Z Programu obnovy dedina zrekonštruovala dva priepusty

Podarilo sa nám získať dotáciu na rekonštrukciu dvoch priepustov v intraviláne obce. Využili sme možnosti núkajúce sa z Programu obnovy dediny a podali sme žiadosť o dotáciu na vodozádržné opatrenia a protipovodňové opatrenia, kde sme našli aj možnosť rekonštrukcie priepustov. Peniaze vo výške 8 tisíc eur nám odsúhlasili, a tak sme sa mohli dať do práce, lebo dielo muselo byť hotové a aj zúčtované do konca roka. Investíciu sme zabezpečili opäť pracovníkmi obecného sociálneho podniku. Prvý priepust je na vstupe k predajni COOP Jednoty, ten už bol najvyšší čas urobiť, práca v hodine dvanásť, lebo bol v podstate nefunkčný. Druhý, v rovnakom stave, sme urobili pri vstupe na futbalové ihrisko. Tu sme mali dokonca zosunutý svah, staré betónové rúry podmyté a povypadávané.

Vybrali sme teda potrebné množstvo materiálu, svah sme spevnili oporným múrom a osadili nové plastové odvodňovacie rúry. Po zasypaní oporného múru a terénnych úpravách sme získali navyše priestor asi 30 – 40 m². Opatrenia nám veľmi pomohli, jarné a privalové dažde budeme mať lepšie zachytené a priestor odvodnený.

Detské ihrisko RODINKA postavíme pri materskej škole

Od Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR sme získali dotáciu vo výške 45 tisíc eur na výstavbu inkluzívneho detského ihriska RODINKA. Ministerstvo po schválení dotácie pre našu obec pripravilo realizačný projekt, obec si vybrala prvky ihriska z agátového dreva. Dopadové plochy a zemné práce si musíme ale zabezpečiť na vlastné náklady. Teda budeme mať

opäť prácu pre zamestnancov obecného sociálneho podniku. Projekt detského ihriska zrealizujeme v prvom polroku budúceho roka, pravdepodobne v letných mesiacoch. Bude stáť pri materskej škole.

550 tisíc eur v dotáciách na budovy aj techniku

Ako som v úvodnom príhovore spomínal, tento rok sa nám podarilo získať dotácie za 550 tisíc eur. V ostatných rokoch sa nám podarilo komplexne alebo čiastočne zrekonštruovať obecné budovy – materskú školu, obecný úrad aj kultúrny dom, tiež šatne a areál futbalového štadiónu. V budúcom roku sa budeme môcť pustiť do komplexnej rekonštrukcie našej najstaršej budovy, bývalého skladu JHR. Prišla však chvíľa, kedy nám prakticky za niekoľko mesiacov pribudne aj moderná komunál-

Do obce pribudne šmykový nakladač, nákladné auto a traktor.

na technika. Nákladné auto, traktor aj šmykový nakladač. To je výborné pre ďalšie fungovanie našej obce a zabezpečovanie jej chodu. V budúcom roku už budeme pracovať s týmito strojmi pri vývoze odpadu, výstavbe inžinierskych sietí, údržbe verejných priestranstiev, ako aj pri ďalších prácach v obci.

Nákladné auto a šmykový nakladač
Prvých 250 tisíc eur sme získali na obstaranie nákladného auta s hákovým nosičom kontajnerov, plus päť kontajnerov ako príslušenstvo. Nákladné auto je s pohonom 4x4, odvieze 9 ton materiálu. V rámci tejto dotácie sme obstarali aj šmykový nakladač s podkopolom. S vybavovaním sme si užili kopec roboty, najmä s verejnými obstarávaniami, ale už sme vo finále. Na ministerstvo životného prostredia sme

podali žiadosť o platbu, peniaze nám následne pošlú na účet. Malo by sa tak stať do konca roka. Stroje sú vysúťažené, objednané, prídu peniaze, zaplatíme, vyúčtujeme a môžeme robiť.

Pribudne aj traktor

Z Environmentálneho fondu SR sa nám podarilo získať ďalšiu dotáciu, tentoraz 80 tisíc eur na zakúpenie traktora s nakladačom a vlečkou. Urobili sme výberové konanie, zvolili sme dobrý traktor. Je objednaný, zmluvy som podpísal, peniaze sme dostali na účet, traktor príde tiež. Teda mechanizáciou sme v priebehu roka vybavení k spokojnosti.

Úprava bývalého skladu JHR

Ďalšia dobrá správa je, že sme získali 150 tisíc eur na stavebné úpravy bývalého skladu JHR. Asi najhoršia budova v

obci, desiatky rokov stojí a slúži v pôvodnom stave, bez rekonštrukcií a opráv. Je to prakticky klasická hala s oceľovou konštrukciou, pôvodná, z rozmermi 20 x 11 metrov. Teraz ideme investovať 150 tisíc eur do jej obnovy. Opäť s našim obecným podnikom urobíme búracie práce, sekanie, elektriку. Sklad prerobíme na komplet, teda bude zateplený, s novými podlahami a omietkami, novými oknami, bránami na ovládanie aj strechou.

Po zrekonštruovaní bude slúžiť na parkovanie strojov, keďže budeme vlastníť kvantum techniky a plus ako zberný dvor na odpad.

Odpady idú hore, ale nárast poplatku treba obmedzovať triedením

Problematika nakladania s odpadmi - každoročné trápenie. Poplatok za odpad pre obyvateľov už nebude klesať, ale sú možnosti, ako obmedziť rast týchto poplatkov na minimum. Štát nám v tomto nepomáha, na jednej strane dá, ale na druhej strane si občan bude musieť viac platiť napríklad za odpad. Príde mechanicko-biologická úprava odpadu, teda dotriedňovanie, tiež Technické služby významným spôsobom navýšili ceny za odvoz a uskladnenie TKO (len zákonný poplatok - uloženie tony odpadu ide z 11 eur na 33 eur, tona odpadu ide z 84 eur na 93 eur za tonu plus práca), takže aj my budeme musieť reagovať. Poplatok pravdepodobne stúpne. Obec ale nedvíha poplatky, aby zarobila. Obec totiž zber odpadu len organizuje, za odpad má platiť jeho pôvodca, teda obyvateľ. Treba to aj tak brať, že my ako obec len posúvame peniaze Technickým službám, ktoré zabezpečujú túto službu a nemali by sme na to doplácať z obecnej kasy. Budeme

Súčasná podoba skladu JHR, ktorý ideme budúci rok rekonštruovať.

musieť systém odpadového hospodárstva postupne ladiť tak, aby každý platil len za odpad, ktorý vyprodukuje. Takisto komunálny odpad vyvážený do budúceho Zberného dvora (JHR skladu) bude spoplatnený. Pretože obci týmto odpadom vznikajú náklady, či už na jeho roztriedenie alebo odvoz, ktoré si musí zo zákona hrať pôvodca odpadu. Ak niektorí povedia, že budú vznikáť čierne skládky po chotári, tak bohužiaľ, obec ich na vlastné náklady odstráni, ale následne tieto náklady premietne do budúcoročného poplatku za komunálny odpad a potom vlastne

PLASTY, KOVOVÉ OBALY, NÁPOJOVÉ KARTÓNY

PATRIA SEM:
stlačené plastové obaly z kozmetiky a čistiacich prostriedkov, potravín, mliečnych výrobkov, oleja a sirupov, plastové výrobky, vrecká a fólie, obalový polystyrén, konzervy, alobal, kovové vrchnáky z fliaš, kovové obaly z kozmetických výrobkov (dezodorantov, sprejov a pod.), stlačené alebo zošliapnuté nápojové kartóny z mliečnych výrobkov a džusov, viacvrstvové kombinované obaly s väčšinou zložkou papiera.

NEPATRIA SEM:
hrubo znečistené plastové obaly, linoleum, guma, molitan, obaly z nebezpečných látok, ako napr. motorových olejov, chemikálií a farieb, stavebný polystyrén, kovový odpad so zvyškami nebezpečných látok (farby, laky, riedidlá, oleje), hrubo znečistené obaly.

WWW.TRIEDIME.SK

AK SPRÁVNE TRIEDIME, SVET JE KRAJŠI

- Snažte sa odpad netvorit' vôbec.
- Zláňované obaly nepatria do koša, vráťte ich do predajne.
- Riadte sa pravidlami svojej obce. Len vytriedeny odpad sa dá zhodnotit' a recyklovať.
- Triedte odpad, optať sa to. Za vytriedeny odpad občan neplatí, jeho zber hradia výrobcovia prostredníctvom OZV ENV1 - PAK.
- Obal označený patrí do triedeniaho zberu.

pre týchto pár jedincov stúpne poplatok všetkým. Separované zložky odpadu budú naďalej odoberané bez poplatku. Pripomínam aj význam separovania odpadu. Oplatí sa to a je to žiadúce aj z hľadiska výšky poplatkov aj životného prostredia. Niektorí ľudia sa občas čudujú, prečo im pracovníci organizácie vyvážajúcej vyseparovaný odpad nevyšypú vrecia s plastmi. Musím povedať, že je to určené len pre plastový obalový materiál, nemôže tam byť hodené hocičo. Aj v týchto novinách si môžete na letáku prečítať, čo môže byť uložené do vyseparovaných plastov. Tiež by nám už ľudia nemali nosiť staré pneumatiky, tie predsa berú v každom pneuservise. My potom máme s týmito pneumatikami prácu s manipuláciou, odvozom a podobne, čo tiež nie je maličkosť.

Do JHR počas rekonštrukcie odpad nenoste!

Chcem všetkých obyvateľov Pribiša požiadať, aby do JHR skladu pol roka, teda v dobe jeho rekonštrukcie, nenesli žiadny vyseparovaný odpad, ale ho prechodne uskladnili u seba doma. Veľkoobjemový komunálny odpad neprijímame, nemáme ho kde uložiť, keďže rekonštruujeme sklad. Musíte ho strpieť na čas u seba, alebo zavolať mne na telefón a budeme situáciu riešiť. Dúfame, že sklad zmodernizujeme a spustíme do prevádzky ako zberný dvor čo najskôr.

Opravený Prameň pri medvedovi

V Pribišskej doline sme tento rok opravovali aj Prameň pri medvedovi. Už niekoľkokrát ho zasypalo, ale vyviera tam výborná voda, najlepšia na kávu, tak by bola škoda oň prísť. Záchyt nám pomohol urobiť pán Troják z Oravského Podzámku, my sme pomohli s chlapmi pracujúcimi na verejnoprospešných

prácach. Zase je tam dobrá voda. Aj títo chlapi počas roka urobili kus roboty, okrem záchyty počistia priestranstvá, vypilujú kríky, aj im musím za prácu poďakovať.

Wi-fi pre teba

Spustili sme aj projekt Wi-fi pre teba, mal by byť funkčný voľný prístup k internetu na verejných miestach. Väčšinou ho využívame na ihrisku pri organi-

zovaní futbalových zápasov, ďalej je možné byť na voľnom internete pri altánku, areáli MŠ a kultúrneho domu, popred obecný úrad ...

Uvítanie detí do života sa odohralo v materskej škole

Organizovali sme aj Uvítanie detí do života. Prišlo po ročnej prestávke, keďže minulý rok sme mali menej narodených detí. Teraz sme ich pozvali za dva roky,

celkom desať, všetci s trvalým pobytom v Pribiňi. Pozvali sme ich aj s rodičmi do priestorov materskej školy. Darovali sme im fotoalbum, osušku a hotovosť 40 eur,

potom sme posedeli a porozprávali o živote v obci aj v súkromí asi dve hodinky.

Deň dôchodcov sa vydaril, ale ľudia mohli prísť aj v hojnejšom počte

V októbri sme si užili nádherné stretnutie s dôchodcami, seniorom sme pripravili pekný kultúrny program aj občerstvenie. V programe vystúpili deti z MŠ Pribiš aj žiaci ZŠ Oravský Podzámok. O zábavu sa starali aj speváci a hráči na

heligónku Radoslav Janík a Márius Kostroš, tiež Lukáš Závodančík a Barborka Janíková. No a ako každý rok, aj tento ľudí bavil Šinál band, Ján, Andrea a Ema Šinálovci. Táto rodina nám bez akýchkoľvek problémov pomáha na

každej akcii, ozvučujú, zabávajú, hrajú bez nároku na odmenu. Ďakujeme. Pri tomto podujatí chcem ale konštatovať jednu skutočnosť. Snažíme sa celý úrad, deti zo škôlky, žiaci zo ZŠ, ostatní účinkujúci, ľudia prídu, ale nie všetci, alebo aspoň väčšina, ktorí by mohli prísť pozrieť. Veď čo to komu spraví, prísť na dve hodinky posediť, zjesť, porozprávať, nič sa im nestane. Ľudia chorí, nevládni, to beriem, ale ľudia, ktorí nemajú problém, môžu prísť všetci. To by sa mi páčilo, keby sa na rok zlepšila účasť pozvaných ľudí.

V roku 2023 sa narodili

Kováčik Massimo, Kuhajda Filip, Smiešna Sára

V roku 2023 zomreli

Fajber Ján, Vraňák Jozef, Grenčík Vladimír

V roku 2024 Vás pozývame na podujatia:

**Trojkráľový
prechod
6.1.2024**

**Mrkvárske
hody
24.8.2024**

**Reprezentačný
ples obce Pribiň
27.1.2024**

**(PRIHLASOVANIE
A PREDAJ LISTKOV
IBA DO KONCA ROKA)**

Mrkvárske hody aj s Drišľakom

Na naše tradičné augustové Mrkvárske hody sme pozvali ako hlavného hosta skupinu Drišľak. Fakt boli dobrí, urobili za hodinu výbornú zábavu. Našťastie nám celý deň ako tak vydržalo počasie aj keď jemne zapršalo, dalo sa znieť. V programe okrem Drišľaku vystupovali

naše deti, tiež Folklórna skupina Pribešské ženy pod vedením Márie Janákovej, ďalej folklórne súbory z Párnice, Žaškova a Pucova. Ľudia prišli v hojnom počte, rovnako v pekných počtoch sa zapájali aj do jednotlivých súťaží. Mali sme prihlásených asi 30 druhov pokrmov a

nápojov z mrkvy, od pestovateľov zase 20 zväzkov súťažnej mrkvy. Výborne dopadla súťaž v pílení bruchačkou, to bola šou, kde sme videli, že nie vždy rozhoduje sila, niekedy je lepšia aj technika. Potešili aj pekné ceny v tombole a súťažiach, napríklad aj víkendový pobyt od spoločnosti IMPA Bratislava.

foto Vladimír Podbrežný

Prvý ročník Trojkráľového prechodu sa konal v roku 2003

Dňa 6. januára 2024 sa uskutoční ďalší ročník Trojkráľového pochodu v Pribiši. Organizátori naň pozývajú všetkých pohybu chtivých a športovo založených ľudí.

Organizátormi tohto prechodu boli od začiatku Emil Suroviak, Ľudmila Suroviaková, Viktor Ďaďo a Mária Ďaďová. Organizujú ho do dnes.

Trasa. Štartuje sa pri Obecnom úrade v Pribiši, ide sa dole dedinou, kopcom Muráň, príde sa na Tri sosny, tam sa varí občas guláš, občas kapustnica, podáva sa aj teplý čaj, aj čaj aj s rumom. Pri vatre si účastníci zaspievajú sprevádzaní hrou na harmonike. Posedia, postoja, pospievajú a potom sa vracajú dole Rakytníkom. Turisti navštevovali aj jasičky v rímsko-katolíckom kostole v Pribiši a cieľ je potom opäť v kultúrnom dome, kde je opäť pripravené posedenie pri gulášoch a hudbe. Najväčšiu doterajšiu účasť organizátori zaznamenali v roku

2019, teda počas 17. ročníka, kedy na prechod prišlo 223 ľudí.

Na prechode sa ľuďom páči, že sa stretnú známymi z obce aj okolia, porozprávajú sa a súčasne si aj zašportujú. Pokochajú sa aj krásnymi výhľadmi na okolité kopce a pohoria Roháčov, Nízkyh Tatier, Chošské pohorie, Maguru, stojí to zato.

Tento rok sa teda turisti v Pribiši opäť stretnú na „Tri krále“, vychádza to na sobotu 6. januára. Ak bude samozrejme vyhovujúce počasie. Po ukončení prechodu je plánované posedenie pri občerstvení a hudbe, takže organizátori všetkých srdečne pozývajú.

Stanislav Krakovský

Adventno-vianočné zamyslenie

Začiatok adventnej doby nám neklamne pripomína: v tomto roku 2023 sa za tri týždne rozžiaria vianočné svetlá a bude-me oslavovať príchod nášho Pána a Spasi-teľa na svet. Ale hneď pri nástupe tohto radostného očakávania nám Pán adresuje slová, ktoré vyznievajú trochu inak: „Bdejte, pretože nevíete, kedy váš Pán príde. Príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“ Táto výzva na bdelosť sa opakuje v evanjeliách viac ako desaťkrát. Je tu vlastne reč o tom najpodstatnejšom: Všet-ko záleží na tom, aby sme obstáli pred Synom človeka, keď príde. Lebo ten, kto neobstojí, sa zbytočne teší na Vianoce. Tieto sviatky majú zmysel pre toho, kto si nielen rozsvetuje sviečky na adventnom ven-ci, ale kto si je plne vedomý, že prežíva život, ktorý je čakaním na Pána, a On príde vo chvíli, o ktorej sa nenazdáme. Či už tento náš osobný „advent“ bude trvať desať, päťdesiat alebo napríklad osemdesiat rokov, je dĺžka tohto života úplne nepo-

rovnateľná s dĺžkou onej podstatnej časti nášho života, na ktorý ešte len čakáme, pretože ten sa nebude počítať ani na dni, ani na roky, ani na stáročia. Právý život, ku ktorému som stvorený a povoláný, už vôbec nepozná čas, nikdy nevyprší, nikdy neskončí. V onom živote už nie je nič, na čo by sme mohli čakať, nič, na čo by sme sa mali tešiť, pretože buď absolútne všet-ko raz a navždy dosiahneme, alebo všetko absolútne, nenávratne a nenapraviteľne stratíme. Mať na pamäti stále onu večnosť, úplnú nekonečnosť budúceho defi-nitívneho života patrí k podstatnej zložke onej „bdelosti“, ku ktorej nás Pán nabáda. Zatiaľ všetko to, čo prežívame, smeruje k svojmu koncu, či už nastane skôr alebo neskôr. Ale oným posledným „koncom“, ktorým je smrť, všetky „konce“ pre nás definitívne skončia a nastane to, čomu hovoríme večnosť. Kto niekedy skúsil predstaviť si večnosť, poznal, že pri takomto pokuse pojať nekonečno je vlastne

stále „v koncoch“. Večnosť je kategória, ktorá sa ničím časným vystihnúť nedá. Sme zatiaľ v zajatí časnosti, ale to nič nemení na skutočnosti, že túto obmedzenú časnosť máme k dispozícii jedine na to, aby sme sa dobre pripravili na neobme-dzenú večnosť. Kým priamo väzíme v čas-nosti, môžu sa nám zdať jej rozmery veľ-ké. Ale akonáhle z nej vystúpime, začnú sa nám strácať, podobne ako keď nás lie-tadlo vynesie do výšky niekoľkých kilo-metrov, potom všetko na zemi sa stáva malé až ničotné. Z hĺbky vesmíru sa nám dokonca celá naša Zem stane guľičkou, bodom, až úplne nepozorovateľnou sku-točnosťou. A do takej, vo vesmíre úplne stratenej reality zostúpil nekonečný Boh, tak nekonečne sa „scvrkol“ len preto, že mu nesmierne záleží na tom, aby sme zo svojej stratenosti mohli vstúpiť do jeho nekonečnosti bez času i priestoru a žili s Ním av Ňom jeho úplne iný a úplne neko-nечný a nepredstaviteľný život nevýslovnej blaženosti. Nie je to doslova bláznov-stvo, sa tak zabývať v časnosti, že nedbáme o túto večnosť a nestaráme sa o to, čo s nami bude, až úplne nečakane, v hodinu, o ktorej nevíeme, sa v nej nená-vratne ocitneme, aby nás pohltila buď ne-konečná blaženosť, alebo nekonečné zú-falstvo? Vo svätej omši sa spieva alebo recituje: „...kým neprídeš v sláve!“ Aké úprimné sú tieto slová? Nedodáva sa k nim v duchu: „Ale teraz ešte nie, príď až niekedy neskôr!“? Zdá sa nám, že teraz máme dôležitejšie a neodkladnejšie sta-rosti a záujmy, a otázku svojej večnej exis-tencie vidíme z perspektívy svojej časnos-ti ako zatiaľ vzdialenú a nepatrnú a na jej riešenie zatiaľ nemáme čas ani pomysle-nie. Ale onen pre nás rozhodujúci pre-chod z časnosti do večnosti vôbec nemusí byť záležitosťou nejakej vzdialenej bu-dúcnosti. My predsa naozaj nevíeme dňa ani hodiny. Nemusí sa ani pred expresom zrútiť most, nemusí nastať zemetrasenie, veď nečakane umierajú ľudia úplne zdrá-ví a na vrchole svojej aktivity. Choďte sa opýtať do nemocnice! Sú dni, kedy sanit-ky nestačia zväzať náhle prípady. Žiadnu ujmu neutrpí človek, ktorý sa snažil, aby bol každý deň pripravený predstúpiť pred večného Sudcu, aj keď sa dočká Pánovho príchodu napríklad až za deväťdesiat ro-kov. Ale beda človeku, ktorý si myslí, že vo svojich dvadsiatich s týmto príchodom ešte nemusí počítať, a prepočíta sa. V onom rozhodujúcom okamihu sa stane úplne bezpredmetným všetko, čo investo-val do svojej fit-kultúry a do svojho mla-distvého vzhladu, ktorým chcel impono-vať svojmu okoliu, nič mu nepomôže, ak získal napríklad celý svet na svoj účet. Akú dá výmenu za svoju dušu? Až pre nás nastane doba, kedy sa náš duch úplne od-púta od časnosti a telesnosti, prestane vnímať všetko len ako v zrkadle, zmysla-mi a rozumom. Ako hovorí apoštol Ján, uvidíme Boha tak, ako je, a v jeho svetle

spolu s ním uvidíme aj všetky pravdy viery ako jasne žiariacu a celkom evidentnú realitu, ktorá nepripúšťa žiadnu pochybnosť a žiadny subjektívny výklad. Uvidíme v presvedčujúcej názornosti, čo všetko pre nás Boh vykonal a podstúpil, aby nás mohol naveky prijať do svojho náručia. Uvidíme všetky jeho milosti a dary, ktoré nám poskytoval, aby sme k nemu skutočne došli. A v tomto svetle uvidíme aj všetky svoje myšlienky, slová i skutky také, aké v Božích očiach skutočne sú, teda tak, ako sme ich tiež mali vždy vidieť. Uvidíme nielen všetky veci, slová a skutky, ale uvidíme celkom názorne a evidentne všetky ich dôsledky a následky, dobré aj zlé, že ani najmenšia troška dobra nebude zabudnutá. Tým viac nám však bude ľúto všetko dobré, čo sme mohli vykonať, ale nevykonali. Zhrozíme sa, aké veľké je množstvo času, ktorý sme nevyužili na dobro, alebo dokonca použili na zlo. Zhrozíme sa nesmierneho množstva slov, ktoré nemali byť vôbec vyslovené. Zhrozíme sa veľkého množstva svojich súdov, ktoré nemali byť nikdy vyrieknuté. Zhrozíme sa, aké veľké je množstvo tých, ktorým sme zostali dlžní svoju lásku. Všetko bude tak zrejme vo svojej podstate, že nás ani nenapadne niečo vysvetľovať alebo sa obhajovať, na niekoho alebo na niečo sa vyhovárať. Naopak, v celej nahote uvidíme všetky svoje lacné výhovorky, ktorými sme ospravedľovali sami seba. Ale nič sa už nedá zmeniť, nič opraviť. Uvidíme v plnej hodnote všetky talenty a hrivny, ktoré nám boli prepožičané. Uvidíme, čo všetko sa s nimi dalo vyťažiť, kde všade s nami Pán počítal, a bude sčítané, čo sme skutočne vyťažili. A tak by sme mohli pokračovať a uvedomovať si, aká vážna a rozhodujúca bude chvíľa, kedy budeme, možno celkom nečakane, povolaný, aby sme zložili účty zo svojho správcovstva. Čím väčšia bude naša povrchnosť a nepripravenosť, tým väčšia to bude príležitosť pre nášho Nepriateľa, ktorý vie, že naše posledné chvíle sú tiež jeho poslednou príležitosťou pripraviť nás o všetko. Šťastný, kto je na tento posledný a rozhodujúci zápas, zo všetkých životných zápasov najťažší, skutočne pripravený. Svätí kňazi a duchovní vodcovia to veľmi dobre vedeli, a preto „príprava na smrť“ bola podstatnou súčasťou ich apoštolátu, duchovných cvičení a duchovných obnov. Svätý Ján Bosco zaviedol pre svojich chlapcov a pre svojich rehoľníkov každý mesiac zvláštnu príležitosť, kedy sa mohli nad touto skutočnosťou vážne zamyslieť. V ten deň večer išla bokom všetka zábava, zamestnanie a štúdium. Duchovný príhovor uviedol všetkých do takej dispozície, aby dali všetky svoje záležitosti, vzťahy a predovšetkým svoje svedomie do takeého stavu, ako by mali za chvíľu opustiť tento svet. Boskova „príprava na dobrú smrť“ (v skorších dobách ešte výstižnejšie nazývaná „cvičenie šťastnej smrti“) a s ňou spo-

jené modlitby sú veľmi múdram a účinným prostriedkom a pomocou, ako anticipovať niečo z onej najkritickejšej fázy ľudského života a zamyslieť sa, či náš život a doterajší duchovný pokrok nám dáva vyhliadky na šťastnú večnosť, alebo je to život viac ako riskantný. Rovnako dôležité ako poznať zásady a prax prvej pomoci v prípade ohrozenia života, je nevyhnutné poznať a mať takpovediac „nacyčené“, ako si počínať v posledných chvíľach života a tiež ako pomáhať druhým, ktorí tieto chvíle prežívajú. Hovoríť o „posledných veciach človeka“ už nie je populárne. Je príznačné, že svet, hoci prepadol kultúre smrti, o smrti nechce radšej nič počuť. Dokonca ani s mŕtvymi už nechce mať nič spoločné. Nechce, aby mu pripomínali, čo ho nevyhnutne čaká. Teória o prázdnom pekle škrtla prakticky celé stránky evanjelia a oslabila povážlivo našu nevyhnutnú starosť o vlastnú spásu aj o spásu blízkych. Ale do neba naďalej vedie len veľmi úzka cesta a tesná brána a málo je tých, ktorí ju nachádzajú. Naša bezstarostnosť o večnosť robí naopak veľké starosti nášmu Pánovi. Niet sporu o tom, že Boh chce spásu všetkých ľudí, ale ani vo svojej všemohúcnosti ich nemôže spasiť proti ich vôli. Preto si vyhľadáva tých, ktorí sú ochotní uprostred bezstarostných zdieľať jeho starosti a

myslia nielen na seba, ale aj na obrátenie a záchranu hriešnikov. Halasne sa hovorí o zbratení a láske medzi všetkými ľuďmi, ale aká by to bola láska k blížnemu, ktorej by neležala na srdci predovšetkým a nado všetko starosť o jeho jediné a rozhodujúce blaho, o jeho večný život v Bohu? Známí svätci i neznáme duše sa odovzdávajú Pánovi ako dobrovoľné obeť za ich záchranu. Aby bolo zrejme, s kým a v kom trpí, sprítomňuje na nich Kristus svoje rany z kríža v podobe stigiem. Uprostred sveta, ktorý si myslí, že sa už bez Krista zaobíde, Kristus sa nechce zaobiť bez ľudí a hľadá tých, ktorí by svojou bezhraničnou láskou a obeťou zachraňovali tých, ktorí už Boha – Lásku nemilujú. Keď už nie za všetkých, obetujeme sa aspoň za svojich najbližších. Nie je vôbec samozrejmé, že so všetkými, s ktorými sa tu na zemi radi stretávame, budeme tiež zdieľať blaženú večnosť. Nehrozí aj nášmu rodu nebezpečenstvo, že budeme v ňom tou predposlednou alebo poslednou generáciou, ktorá ešte „chodí do kostola“? Čo sme ochotní urobiť a obetovať, aby sme my a naši najbližší mohli kladne odpovedať na veľmi vážnu Pánovu otázku: „Nájdem ešte vieru, keď prídem?“

*Mgr. Peter Palider,
farský administrátor*

tomnosť v jej živote a čistota jej úmyslov i činov jej dávajú príležitosť povedať Bohu svoje fiat – svoje rozhodné áno k uskutočneniu jeho odvekého plánu. Tak sa táto Božia prítomnosť stáva rozhodujúcou skutočnosťou aj pre všetky ďalšie osoby, ktoré ju vo svojom živote chcú vidieť, vnímať a prijímať.

Boh je však nielen tým, ktorý prekvapuje, ale aj tým, ktorý obdarúva. A pretože nám chce dať dar najväčší, dáva nám sám seba. Obdarúva Máriu jednak svojou prítomnosťou, jednak svojím Duchom Svätým. Božia prítomnosť tak pomáha človeku poznávať dobro a dáva mu silu, aby mohol odolávať zlu. Sám Duch Svätý pomáha toto dobro realizovať, čím sa v tomto svete môžu uskutočňovať Božie plány. Nie je to však iba Boh, ktorý obdarúva – aj keď on je bezpochyby vždy na prvom mieste. Svoj dar prináša aj Mária. A ak Boh dáva seba samého, potom Mária odpovedá nemenej veľkoryso, keď hovorí: „Som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.“ Jej jednoduché, pokorné slová zásadným spôsobom menia život ako jej samotnej, tak aj všetkým ostatným ľuďom a celému svetu. Mária sa celá dáva do služby Bohu, a tak na základe spolupráce s ním obdarováva tento svet.

A práve tento Máriin postoj môže byť aj pre každého z nás celoživotnou inšpiráciou. Môže nás viesť k tomu, aby sme sa aj my

nechali Bohom stále prekvapovať a obdarovávať. On je nám bližšie, než si možno niekedy chceme pripustiť, a život s ním je tiež jedno veľké dobrodružstvo. Nie je to však dobrodružstvo riskantné a nebezpečné, lebo aj nám dáva na pomoc svojho Ducha Svätého, aby sme tak aj my mohli spolupracovať na jeho obdivuhodnom diele spásy.

A tak sa i každý z nás, môžeme pýtať, či sme podobne ako Matka Božia otvorení pre Božie navštívenie a prekvapenie a či umožníme Bohu, aby i nás obdarovával? Pokiaľ áno, som presvedčený, že aj v našom živote môže začať nová etapa, totiž tá, v ktorej sa každý z nás tiež bude stávať darom pre Boha, a taktiež pre každého nášho blížneho, ktorého nám Božia prozreteľnosť pošle do cesty.

S priáním hojnosti
Božieho požehnania
do nových začiatkov

*o. Jaroslav (Suroviak),
bosý karmelitán, Slaný.*

Začiatok

Moji milí rodáci, prvá adventná nedeľa pre nás kresťanov nie je len začiatok prípravy na sviatky narodenia Ježiša Krista, ale taktiež začiatkom nového cirkevného roku. V evanjeliových čítaniach adventnej a predovšetkým vianočnej doby vystupuje do popredia ako hlavná postava samozrejme Ježiš Kristus a hneď po ňom je to jeho matka Panna Mária. Keď uvažujeme o jej životnom príbehu, môže sa pre nás stať inšpirujúcim príbehom o prekvapení, o obdarovaní, ako aj príbehom nového začiatku.

Pokúsme sa vžiť do situácie Panny Márie, teda do postavenia tej, cez ktorú sa v dejinách ľudstva začať naplňovať odveký, veľkolepý Boží plán spásy. Plán, ktorý – vnímaný z pohľadu čisto ľudských, obmedzených schopností a možností – je v podstate nerealizovateľný. A napriek tomu, Boh nechce svoj odveký plán realizovať napriek člove-

ku, ale práve s človekom. A vyberá si k tomu mladé, nenápadné dievča žijúce kde- si v bezvýznamnom mestečku, ďaleko od akéhokoľvek centra svetového diania. Nemali by sme sa podivovať nad tým, že toto mladé dievča bolo veľmi prekvapené nečakanou návštevou Božieho posla. Najskôr samotným anjelovým pozdravom a potom ešte podivuhodnejšou zvesťou, ktorú jej archanjel Gabriel priniesol. Bola jej totiž oznámená neslýchaná vec – Hospodin od nej žiadal, aby sa stala matkou vteleného Božieho Syna. A potom je tu ešte ďalšie veľké prekvapenie, keď jej anjel oznamuje, akým spôsobom sa to má stať. Nebeský posol ju ale ubezpečuje, že u Boha nie je nič nemožné. V tomto prípade Boh zasahuje úplne jedinečným spôsobom. Zosiela svojho Ducha Svätého, aby v živote Panny Márie pôsobil celkom zjavným spôsobom.

Niet pochýb o tom, že všetko, čo Boh robí a čo je ohlásené anjelom, pôsobí prekvapivo a vzbudzuje úžas a úctu u tej, ktorej sú tieto slová adresované. Ale je zrejme, že Boh sám pôsobí v Márii, ktorá je úplne preniknutá jeho milosťou. A práve táto Božia prí-

Pribiš a jeho obyvatelia na historických záberoch

Škôlka plná detí a radosti

Na začiatku šk.roka 2023/2024 sme v MŠ privítali 21 detí, takže sme zaplnili kapacitu materskej školy, čo nás veľmi teší. Začiatok je ťažší pre začínajúce deti, niekto si zvykne na nové prostredie po pár dňoch, niekto chodí s plačom ešte aj teraz. Ťažko sa deti odlučujú od rodičovského náručia.

Jesenné slnečné počasie nám doprialo veľa času tráviť vonku na dvore, prechádzkami po krásnej pribišskej prírode. Tešili sme sa z úrody zo škôlkarskej záhradky, pochutnali sme si na sladkých malinách, tešili sme sa z veľkej tekvice, ktorá vážila až 11kg. Okolie škôlky nám krášľia ruže rôznych farieb a za všetkým

je aj práca malých detí. Sadia, vozia hlinu, polievajú, vyhrabávajú burinu, osvojujú si záhradkársku prácu. Ani jedna pracovná aktivita deťom neublíži, práve naopak. Rozvíja im hrubú motoriku, tešia sa, že sa môžu konečne poriadne pohrať v blate, v hline, tešia sa z polievania úrody, ešte väčšiu radosť majú, keď polejú seba. Veci v skrinke máme, deti prezlečieme.

Prírodu môžeme obdivovať a tešiť sa z jej čara, keď ju budeme vnímať ako miesto oddychu, radosti, slobody a to určite prežívajú deti na spoločných prechádzkach po pribiškých lúkach. Prostredie, ktoré máme v okolí škôlky je to najkrajšie v ktorom deti môžu vyrastať, prostredie v lone prírody.

Jeseň bola bohatá na úrodu zeleniny, ovocia a tak sme si opäť pripravili výborné ovocné a zeleninové pochúťky, deti sa pochválili naj...úrodou- najväčší zemiak, najväčšia mrkva, najväčšie jablko a naša najväčšia škôlkarská tekvica. Zapojili sme svoju fantáziu do tvorivosti a vznikali malé umelecké diela z úrody a potom sme to zanesli zvieratkám do blízkeho lesíka, aby si niečo vybrali pod zub.

Ďakujeme oteckom, ktorí prichystali a zavesili nové búdky, krmidla pre vtáčiky a tak lesík Búdkovo sa nám rozrastá, vtáčiky sa v našom lesíku budú mať dobre. Rodina Ondreja Suroviaka nám priniesli pre vtáčiky 50kg slnečnice, veľmi pekne im ďakujeme.

V októbri sme sa na spoločenskom posezení v kultúrnom dome poďakovali bás-

ničkami, tancom, spevom starým rodičom pri príležitosti : Október – mesiac úcty k starším.

V škôlke stále vedíme deti k záujmu o detskú knihu v ktorej ožívajú fantastické bytosti, všetko sa premení na dobro, zvieratá rozprávajú,... všetko, čo sa deti z kníh dozvedia, rozvíja ich fantáziu, predstavivosť, predčitateľskú gramotnosť. Napriek tomu, že knihy sú k dispozícii, deťom ich požičiavame domov, rodičia im málo čítajú, čo je veľká škoda !

Z rozprávkového hradu, z rozprávkovej knihy prišla do škôlky naozajstná princezná. Zjedla deťom desiatu a išla si odýchnuť do spálne, kde ju deti našli. Bola veľmi milá, pohrala sa s deťmi, ale musela odísť, lebo ju hľadali na Oravskom hrade, odkiaľ ušla. Sľúbila deťom, že k nim ešte príde. Tak o tom je tá fantázia, ktorá deťom rozsvetuje očka, o tom je výchova a vzdelávanie v škôlke- hra,

fantázia, tvorivosť, detská spontánnosť, radosť, ale aj disciplína, kamarátstvo, tolerancia, slušnosť.

Svoju tvorivosť vložila Anna-Mária do diela – Strašidelný dom a za asistencie p.uč. Katky bola jej práca ocenená. Výtvarnú súťaž s touto tematikou pripravilo CVČ v Trnave. Do súťaže sa zapojilo veľa detí z MŠ z celého Slovenska a Anna-Mária získala za svoju prácu 3.miesto, čomu sa veľmi tešíme a Anne-Márii gratulujeme.

Nečakane k nám koncom novembra zavítala pani Zimu, ktorá nám prikryla dvor bielou perinou. Vyťahli sme boby a klzákky a s veľkou radosťou sa spúšťame dolu kopcom.

Blížia sa vianočné sviatky a deti s rodičmi tvorili vianočné ozdoby. Skôr než ich zavesia na stromček, navštívil deti Sv.Mikuláš, ktorý ich štedro obdaril za ich dobrotu, za ich úsmev, radosť, ktorú šíria okolo seba.

K Vianociam patria oblátky a tak sme pozvali šikovnú mladú slečnu Kristínku z Hruštína, ktorá nám ukázala, ako sa oblátky robia a potom si to vyskúšali všetky deti . Jáj, to bola dobrota a tá vôňa...na celú škôlku.

Jej brat Milan sa venuje zaujímavej činnosti, tvorí z krepového papiera najmä erby obcí a miest Slovenska. Z krepových guľčiek s deťmi tvoril vianočné ozdoby. Bolo to pekné, tvorivé, voňavé dopoludnie.

Aby vianočná vôňa bola v škôlke stále, po troške si pečieme medovníčky, zdobíme, takto sa spolu na Vianoce tešíme. Lucka nám stále asistuje , pomáha.

Vážení rodičia, ďakujeme za všetkých starých, pre ktorých ste pripravili krabičky v rámci projektu „Koľko lásky“ . Deti s p.uč.Katkou krabičky ešte dobalili, pridali kresby, pohľadnice a veríme, že aj s Vašou pomocou budú pre niektorých starých Vianoce trošku veselšie, čo všetkým zo srdca prajeme.

Deti v škôlke sú veľmi šikovné- kreslia, strihajú, lepia, maľujú , tvoria vianočné darčeky, ktoré vystavili na 2.vianočných škôlkarských trhoch. Pridali milé vinše, pozdravy, aby ste sa všetci dobre mali.

*Vinšujú Vám deti v Pribiši,
by ste pochytali všetky myši- po komore,
po stodole,
všade kde ich máte a nám dajte, čo ešte
máte:*

*kúsok slaninky, ba aj chlebíčka, dobre
by bolo aj nejakého groška....*

*Ak nemáte, dobre sa majte, v zdraví
Nový rok užívajte!*

*Pozdravujú Vás pribiškí škôlkari,
p.uč.Renáta, p.uč.Katka,
pomocníčka Lucka*

Pribišké noviny č. 2/2023, vychádza 2x ročne, ročník 9., vyšlo: december 2023, náklad: 150 ks, vydáva Obec Pribiš, Pribiš č. 141, 027 41 p. Oravský Podzámok, IČO: 00314811, telefón: +421 43 582 30 25, e-mail: ocupribis@pribis.sk, ev. 5231/15, ISSN 2453-8671, grafická úprava Mgr. Stanislav Krakovský, tlač: tlačiareň FORK, s.r.o. Martin.

Mladí futbalisti z kategórií U15 a U11 sa ukazujú v čoraz lepšom svetle

Chlapci hrajúci kategóriu U15 sa tiež držia v strede tabuľky, hrajú oblastnú ligu starších žiakov. Na dolnej Orave hráme túto súťaž iba my a Istebné. Krásna reprezentácia. Starí aj mladí futbalisti. Ľudia to sledujú, a sú radi, že tomu tak je. U15 má po jeseni už 13 bodov, čo je v ich podaní

výborné napredovanie, teda z pohľadu minulého ročníka. Hrajú pod taktovkou Tadeáša Vraňáka.

Aj najmenší chlapci z kategórie U11 začínajú mať výsledky, hrajú vyrovnané partie s rovesníkmi. Už to nie sú debakle, trápime Dlhú, Chlebnice aj Ťapešovo, teda ove-

ľa ľudnatejšie a silnejšie dediny. Trénujú ich Tadeáš Vraňák spolu s Jurajom Vyhánkom. Klobúk dole, lebo futbal je ťažký po organizačnej stránke, a potrebujeme takýchto ľudí. Ďakujem každému jednému, kto sa zapája do zabezpečovania chodu nášho futbalu. Chalanom, ktorí zbierajú lopty, Milanovi Moresovi za hlásenie, Ondrejovi Martvoňovi, a ďalším. Výsledok je potom ako vidíme nádherný. Náš športový areál je v poriadku, ak ešte niečo zveľadíme, budeme mať zase už len ešte lepšie podmienky.

Prebojovali sme sa do semifinále Prezidentského pohára

Naši futbalisti výborne reprezentujú Pribiš. Ako obec s necelými päťsto obyvateľmi máme mužstvo, ktoré sa dostalo už do semifinále Prezidentského pohára. Jedná sa o súťaž o najlepší amatérsky tím, kde hrajú víťazi všetkých siedmich líg na Slovensku, teda víťazi oblastných futbalových zväzov. Hrá sa pod gesciou

SFZ, pre víťaza je určená odmena 5 tisíc eur, druhý finalista získa prémie 2,5 tisíc eur.

Sme už medzi štyrmi najlepšimi, teda v semifinále. Na jar cestujeme do Kľušova pri Bardejova. Cesta je to dlhá takmer 300 km, takže plánujeme fanúšikovský zájazd. Týmto pozývame našich priazniv-

cov 3. apríla 2024 na semifinálový zápas v Kľušove.

Všetky zápasy hráme vonku, iba raz sme hrali doma s Hričovom, ktorý sme porazili 2:1. Potom sme cestovali na zápas so Spartakom Lysá pod Makytou, kde sme vyhrali na penalty s Božou pomocou. Už keď nám tam dal Pán Boh vyhrať, ďalej sme museli bojovať zo všetkých síl. Zavítali sme do Spišského Štiavnika, naplnili sme autobus fanúšikmi, videli sme krásny futbal s výsledkom 1:1 a opäť sme vyhrali na penalty.

Super, sme v semifinále. Keby sa nám ešte raz podarilo postúpiť, tak finále hráme na niektorom z ligových štadiónov. Je teda o čo hrať, jedná sa o jedinečnú súťaž, aby sme ju hrali ešte raz, museli by sme vypadnúť zo 6 ligy a opäť postúpiť, takže len tak ľahko to už nezažijeme.

Dúfam, že sa chalanom na semifinále podarí špeciálne naladiť a pripraviť, a že ukážu výborný výkon. Samozrejme, už teraz patrí všetkým veľká vďaka, zažívame legendárne obdobie pribiškého futbalu, zviditeľnili sme sa aj v rámci celého Slovenska.

Nemalé úspechy dosahujú naši chalani aj v 6. lige, krajskú súťaž hrajú zatiaľ s prehľadom, sú po jeseni šiesty v tabuľke so stratou 10 bodov na prvú Liptovskú Teplú. Pekné meno obci teda robia nielen v pohári ale aj lige. No a do tretice sme si zahráli aj Slovnafcup, kde sme vyhrali nad Bobrovom. Nás vyradili Lipany, ktoré sú už medzi ôsmimi najlepšimi slovenskými tímami v tomto ročníku Slovnafcupu.

